

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1952-1953.

SÉANCE DU 20 MAI 1953.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

TEXTE ADOPTÉ
AU PREMIER VOTE.

ARTICLE PREMIER.

L'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, est modifié comme suit :

1° à l'alinéa 1er, les chiffres 2.880 et 3.600 sont respectivement remplacés par les chiffres 15.552 et 19.440;

2° l'alinéa 2 est complété par la disposition suivante :

« Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante »;

3° l'alinéa 4 est complété par les mots suivants :

« les chiffres 500 et 3.600 étant toutefois respectivement remplacés par les chiffres 2.700 et 19.440 ».

R. A 4456.

Voir :

Documents du Sénat :

- 301 (Session de 1951-1952) : Projet de loi;
- 427 (Session de 1951-1952) : Rapport;
- 200 (Session de 1952-1953) : Rapport complémentaire;
- 257 (Session de 1952-1953) : Amendements;
- 259 (Session de 1952-1953) : Amendement;
- 284 (Session de 1952-1953) : Deuxième rapport complémentaire;
- 287 et 298 (Session de 1952-1953) : Amendements.

Annales du Sénat :

8 et 9 juillet 1952; 25 et 26 mars et 23 avril 1953.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1952-1953.

VERGADERING VAN 20 MEI 1953.

Wetsontwerp strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen in zake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

TEKST IN EERSTE LEZING
AANGENOMEN.

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, wordt gewijzigd als volgt :

1° in de eerste alinea worden de cijfers 2.880 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 15.552 en 19.440 vervangen;

2° de tweede alinea wordt met de volgende bepaling aangevuld :

« Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit »;

3° de vierde alinea wordt met de volgende woorden aangevuld :

« met dien verstande echter dat de cijfers 500 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 2.700 en 19.440 vervangen worden. »

R. A 4456.

Zie :

Gedr. Stukken van de Senaat :

- 301 (Zitting 1951-1952) : Wetsontwerp;
- 427 (Zitting 1951-1952) : Verslag;
- 200 (Zitting 1952-1953) : Aanvullend verslag;
- 257 (Zitting 1952-1953) : Amendementen;
- 259 (Zitting 1952-1953) : Amendement;
- 284 (Zitting 1952-1953) : Tweede aanvullend verslag;
- 287 en 298 (Zitting 1952-1953) : Amendementen.

Handelingen van de Senaat :

8 en 9 Juli 1952; 25 en 26 Maart en 23 April 1953.

ART. 2.

L'article 3 de la même loi, modifié par l'article 7 de la loi du 24 juillet 1927, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 3.

Il est accordé à la victime une majoration d'allocation annuelle par enfant âgé de moins de 18 ans.

Cette majoration est fixée à raison du degré d'invalidité sur la base d'un maximum de 1.620 fr. par enfant en cas d'incapacité totale. Elle prend fin lorsque l'enfant accomplit sa dix-huitième année.

Les enfants naturels ne sont pris en considération pour l'application de la présente loi que s'ils ont été reconnus ou si le nom de la mère est mentionné dans l'acte de naissance.

Si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant, l'allocation est payée à la personne à qui celle-ci a été confiée par décision judiciaire. »

ART. 3.

L'article 5 de la même loi, modifiée par l'arrêté royal du 14 août 1933, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 5.

§ 1er. Lorsque le fait dommageable a entraîné la mort de la victime, il est accordé :

1° a) une allocation annuelle obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la base de 7.800 fr. : à la veuve, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime.

Cette base est portée à 10.000 francs lorsqu'il s'agit de la veuve d'une victime dont le décès est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la présente loi.

Est assimilée à la veuve à l'alinéa précédent, la veuve d'une personne fusillée en qualité d'otage ou tuée au cours de représailles exercées par l'ennemi à l'occasion d'actions de guerre ;

b) une allocation annuelle de 9.300 francs : à la veuve, si le mariage est postérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre, s'il a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si,

ART. 2.

Artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 Juli 1927, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 3.

Aan de getroffene wordt voor elk kind beneden de 18 jaar een jaarlijkse verhoging van uitkering toegekend.

Deze verhoging wordt vastgesteld naar verhouding van de invaliditeitsgraad met maximum basis van 1.620 frank per kind in geval van volledige onbekwaamheid. Zij neemt een einde wanneer het kind volle 18 jaar oud wordt.

De natuurlijke kinderen komen voor de toepassing van deze wet slechts in aanmerking indien zij erkend zijn of indien de naam van de moeder op de geboorteakte vermeld staat.

Indien de pensioengerechtigde niet de bewaring van het kind heeft, wordt de uitkering uitbetaald aan de persoon aan wie deze bewaring bij rechterlijke beslissing werd toevertrouwd. »

ART. 3.

Artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 5.

§ 1. Indien het schadelijk feit de dood van de getroffene tot gevolg heeft gehad, wordt er toegekend :

1° a) een jaarlijkse uitkering verkregen door op het basisbedrag van 7.800 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had voor de verwonding of voor de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien zij vóór het overlijden van de getroffene niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene.

Dit basisbedrag wordt verhoogd tot 10.000 frank indien het een weduwe betreft van een getroffene wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandlievende daad in de zin van artikel 2 van deze wet.

Met de weduwe bedoeld in vorige alinea wordt gelijkgesteld de weduwe van hem die als gijzelaar gefusilleerd werd of gedood werd tijdens het uitvoeren van represaillemaatregelen door de vijand naar aanleiding van oorlogshandelingen genomen ;

b) een jaarlijkse uitkering van 9.300 frank : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had na de verwonding of na de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, indien het werd aangegaan vóór

avant le décès de la victime, la veuve n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

c) une allocation annuelle de 8.100 francs : au veuf, quand la victime était son soutien, si le mariage a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, le veuf n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

d) en cas de remariage et pour la durée de celui-ci les montants des allocations prévues ci-dessus sont réduits à 1.500 francs;

2° une allocation annuelle de 1.620 francs :

a) à chaque enfant légitime ou naturel âgé de moins de dix-huit ans révolus;

b) à chaque petit-enfant âgé de moins de dix-huit ans révolus, quand la victime était leur soutien;

3° a) une allocation annuelle de 1.460 francs :
pour le père, s'il est unique bénéficiaire;
pour le père et la mère, chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait;

pour la mère remariée ou pour celle qui, n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

pour chaque grand-père ou chaque grand-mère;

b) une allocation annuelle de 2.920 francs :
pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, l'allocation est reversée d'office à la mère;

pour la mère veuve non remariée ou veuve après un remariage;

pour la mère non mariée, si elle est unique bénéficiaire;

pour la mère seule en cas de désistement du père;

c) ces allocations ne sont accordées qu'aux ascendants dont la victime était ou devait naturellement devenir le soutien;

d) les chiffres de 1.460 et de 2.920 tels qu'ils sont fixés aux lettres a) et b) du 3° du présent paragraphe sont respectivement portés à 4.275 et à 8.550 lorsque le bénéficiaire ou les bénéficiaires, si la pension est allouée conjointement, ne jouissent pas de revenus déterminés comme en matière d'impôts directs supérieurs à :

33.750 francs dans les communes de 30.000 habitants et plus;

27.000 francs dans les communes de 5.000 habitants et plus;

22.500 francs dans les communes de moins de 5.000 habitants.

Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal 1951. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans.

1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene de weduwe niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene;

c) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwnaar van wie de getroffene de steun was, indien het huwelijk werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene, de weduwnaar niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene;

d) in geval van een nieuw huwelijk en voor de duur er van worden de bedragen der bepaalde uitkeringen tot 1.500 frank verminderd;

2° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank :

a) aan elk wettig of natuurlijk kind beneden de volle achttien jaar;

b) aan elk kleinkind beneden de volle achttien jaar indien de getroffene hun steun was;

3° a) een jaarlijkse uitkering van 1.460 frank :
voor de vader indien hij de enige gerechtigde is;
voor de vader en de moeder, elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn;

voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van de getroffene niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;
voor iedere grootvader of iedere grootmoeder;

b) een jaarlijkse uitkering van 2.920 frank :
voor de vader en de moeder samen; bij het overlijden van de vader wordt de vergoeding van ambtswege aan de moeder overgedragen;

voor de niet hertrouwde moeder weduwe of weduwe na een nieuw huwelijk;

voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

c) deze uitkeringen worden slechts toegekend aan de ascendenten van wie de getroffene de steun was of natuurlijkerwijze moest worden;

d) de cijfers 1.460 en 2.920 zoals deze vastgesteld zijn onder littera's a) en b) van het 3° van dezeparagraaf worden onderscheidenlijk gebracht op 4.275 en 8.550 wanneer de gerechtigde of de gerechtigden, bij gezamenlijk toegekend pensioen, een inkomen, bepaald zoals inzake directe belastingen, genieten niet hoger dan :

33.750 frank in de gemeenten met 30.000 inwoners en meer;

27.000 frank in de gemeenten met 5.000 inwoners en meer;

22.500 frank in de gemeenten met minder dan 5.000 inwoners.

Het in aanmerking te nemen inkomen is dit over het fiscaal dienstjaar 1951. Een nieuw onderzoek geschiedt om de vijf jaar.

Toutefois, si l'un des époux vient à décéder, le conjoint survivant pourra demander dans un délai d'un an à dater de ce décès, une revision immédiate de ses revenus.

Dans ce cas, la situation du conjoint survivant sera déterminée par rapport aux ressources dont il disposera normalement par suite de son veuvage et il pourra éventuellement bénéficier des montants prévus au présent littéra au 1er jour du trimestre qui suit la date de l'introduction de la demande prévue à l'alinéa précédent.

4° une allocation annuelle de 1.620 francs aux frères et sœurs n'ayant pas atteint l'âge de 16 ans révolus, quand la victime était leur soutien.

§ 2. — Les allocations seront réduites d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers, postérieurs à l'atteinte physique résultant du fait de guerre, sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.

ART. 4.

L'article 12 de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 1934, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 12.

Les allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont incessibles.

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après :

a) à concurrence d'un cinquième en cas de débet envers l'Etat;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvement pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Œuvre nationale des Invalides de la Guerre, conformément à la loi du 30 juin 1951 relative aux opérations de prêts à faire aux bénéficiaires de l'Œuvre nationale des Invalides de la Guerre, de l'Œuvre nationale des

Indien echter één der echtgenoten overlijdt, zal de overlevende echtgenoot binnen de termijn van een jaar te beginnen van dit overlijden een onmiddellijke herziening van zijn inkomen mogen aanvragen.

De toestand van de overlevende echtgenoot moet dan bepaald worden in verband met de middelen waarover hij ten gevolge van zijn weduwschap normaal zal beschikken en hij zal eventueel de onder deze littera bepaalde bedragen mogen genieten op de eerste dag van het kwartaal volgend op de datum van het indienen der aanvraag bepaald in de vorige alinea.

4° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank aan de broeders en zusters beneden de volle 16 jaar, wanneer de getroffene hun steun was.

§ 2. — De uitkeringen worden met een vierde of met de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren, ingetreden na het lichamelijk letsel veroorzaakt door het oorlogsfeit, voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald.

Naar die verhouding wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer de getroffene onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden

ART. 4.

Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 Juli 1934, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 12.

De uitkeringen, vergoedingen en verhogingen krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate in de hiernavermelde omstandigheden :

a) tot een beloop van een vijfde in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling wanneer de onderhoudskosten ten laste van de openbare machten komen;

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk der Oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 30 Juni 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor Oor-

Orphelins, Veuves et Ascendants des Victimes de la Guerre et de l'Œuvre nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers politiques.

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des allocations, indemnités et majorations. »

ART. 5.

Les indemnités prévues aux articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre, sont affectées du multiplicateur 5,4.

ART. 6.

En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des allocations dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une allocation due en vertu de la présente loi et une pension due à raison de la loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit, ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

ART. 7.

Sans préjudice aux dispositions du paragraphe 2 du présent article, les invalides civils dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, et dont l'invalidité atteint 20 p. c. au moins, pourront, pendant une nouvelle période de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, introduire des demandes en révision du taux d'invalidité pour aggravation.

L'invalidé sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant sur toutes les blessures et infirmités actuellement indemnisées.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au Barème officiel belge des invalidités.

L'évaluation se fait séparément, conformément aux spécifications contenues dans le barème, en déduisant éventuellement de l'estimation prévue pour les

logsinvaliden, van het Nationaal Werk van de Wezen, Weduwen en Bloedverwanten in de opgaande linie van de Oorlogsslachtoffers en van het Nationaal Werk voor Oudstrijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de uitkeringen, vergoedingen en verhogingen te boven gaan. »

ART. 5.

De vergoedingen bepaald bij de artikelen 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de « Oorlogsgeamputeerden » verleende vergoedingen worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 5,4.

ART. 6.

In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig uitkeringen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen, evenmin kan hij, een krachtens deze wet verschuldigde uitkering samenvoegen met een pensioen verschuldigd krachtens de wet betreffende de herstellpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers 1940-1945 en hun rechthebbers of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

ART. 7.

Onverminderd de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel mogen de burgerlijke invaliden waarvan de schade het gevolg is van een vaderlandlievende daad in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, en wier invaliditeit minstens 20 t. h. bedraagt, gedurende een nieuwe termijn van twee jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, aanvragen om herziening van hun invaliditeitsgraad wegens verergering indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst onderworpen worden aan een onderzoek betreffende al de thans vergoede verwondingen en gebrekkigheden.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit.

De schatting geschiedt afzonderlijk, overeenkomstig de opgaven vervat in de schaal, mits eventueel van de voor de vastgestelde stoornissen bepaalde

troubles constatés, les taux qui, dans le même membre, fonction ou système physiologique atteint, résultent de séquelles dues à des facteurs étrangers antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait dommageable.

Le taux d'invalidité n'est diminué que si l'expertise médicale révèle que le taux total d'invalidité indemnisable est inférieur d'au moins 20 p. c. au taux total d'invalidité antérieurement reconnu. Si le taux total d'invalidité n'atteint plus 10 p. c. l'allocation est supprimée.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que pour autant qu'il résulte de l'expertise médicale que le taux total d'invalidité indemnisable est de 60 p. c. au moins et est supérieur d'au moins 20 p. c. au total d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Les demandes en revision doivent être introduites par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

La demande en revision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, l'instance compétente peut, sur avis de l'office médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

§ 2. Les invalides civils atteints de tuberculose des voies respiratoires ou d'affections oculaires pourront introduire, sans condition de délai, des demandes en aggravation des dites affections.

L'invalidé sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant uniquement sur ces affections.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article, relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité, l'introduction de la demande en revision et la date où celle-ci sort ses effets, sont applicables au présent paragraphe.

§ 3. Les personnes qui bénéficiaient d'une allocation pour invalidité temporaire et qui n'ont pu introduire une demande de renouvellement de cette allocation, du fait de l'application de l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933, seront soumises à un nouvel examen médical si elles en font la demande dans un délai de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

schatting de bedragen af te trekken die voor hetzelfde lid, dezelfde functie of hetzelfde aangetaste physiologisch stelsel te wijten zijn aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na het schadelijk feit of daarmee gepaard gingen.

Het invaliditeitspercentage wordt niet vermindert tenzij uit het geneeskundig onderzoek blijkt dat het totale vergoedbare invaliditeitspercentage tenminste 20 t. h. lager is dan het voorheen toegekende totale invaliditeitspercentage. Indien het totale invaliditeitspercentage geen 10 t. h. meer bereikt, wordt de uitkering afgeschaft.

Het invaliditeitspercentage wordt slechts verhoogd voor zover blijkt uit het geneeskundig onderzoek dat het totale vergoedbare invaliditeitspercentage tenminste 60 t. h. bereikt en tenminste 20 t. h. meer bedraagt dat het voorheen toegekende totale invaliditeitspercentage, behoudens wanneer het er om gaat het invaliditeitspercentage op 100 t. h. te brengen.

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naverschijselen uiteenzet.

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De bevoegde instantie kan echter, op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst, een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

§ 2. De burgerlijke invaliden aangetast door tuberculose der ademhalingsorganen of door oogkwalen mogen, zonder voorwaarde inzake termijn, aanvragen om vaststelling van verergering van bedoelde kwalen indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst aan een onderzoek onderworpen worden betreffende deze kwalen alleen.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, betreffende de schatting van het percentage invaliditeit, de indiening der aanvraag om herziening en de datum waarop deze uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

§ 3. De personen die een uitkering wegens tijdelijke invaliditeit genoten en die ingevolge de toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 geen aanvraag om hernieuwing van deze uitkering hebben kunnen indienen, zullen onderworpen worden aan een nieuw geneeskundig onderzoek, indien zij daartoe een aanvraag indienen binnen de termijn van twee jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

L'allocation n'est accordée que si l'incapacité permanente de travail, donnant lieu à indemnisation, atteint au moins 30 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité et la date à laquelle la demande sort ses effets sont applicables au présent paragraphe.

ART. 8.

L'article 7 de l'arrêté royal du 14 août 1933, modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 7.

Sans préjudice à l'accord entre la Belgique et la France concernant les victimes civiles de la guerre signé à Paris, le 7 novembre 1929 et approuvé par la loi du 7 août 1931, la qualité de belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi de l'allocation, ou à celui du décès, si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) en outre, dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de l'allocation. »

ART. 9.

§ 1. L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à l'allocation et est déchu de la jouissance de celle-ci, ainsi que des indemnités et majorations y afférentes :

a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;

b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;

c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

§ 2. L'octroi et le paiement de l'allocation sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

§ 3. Le paiement des allocations, des majorations et indemnités y afférentes, est tenu en suspens lorsque le bénéficiaire perd la nationalité belge et jusqu'au recouvrement de cette nationalité.

De uitkering wordt slechts verleend, indien de blijvende werkonbekwaamheid, welke recht geeft op vergoeding, minstens 30 t. h. bereikt.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel betreffende de schatting van het percentage invaliditeit en de datum waarop de aanvraag uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

ART. 8.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 7.

Onverminderd de Frans-Belgische overeenkomst betreffende oorlogsslachtoffers, getekend te Parijs, op 7 November 1929 en bekrachtigd bij de wet van 7 Augustus 1931, moet de hoedanigheid van Belg aanwezig zijn :

a) in hoofde van de getroffene, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering of, indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van zijn overlijden;

b) bovendien in hoofde van de rechtverkrijgenden, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering. »

ART. 9.

§ 1. De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld kan geen aanspraak maken op enige uitkering en is vervallen van het genot van de uitkering alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen :

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer belooft;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende die veroordeeld is geworden in het buitenland verblijft.

§ 2. De toekenning en de uitbetaling van de uitkering worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

§ 3. De betaling der uitkeringen en der er aan verbonden verhogingen en vergoedingen wordt geschorst ingeval de gerechtigde de Belgische nationaliteit verliest en dit tot het herkrijgen dezer nationaliteit.

ART. 10.

Les allocations et indemnités d'invalidité et d'ayant droit sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

Les pensions prévues par la présente loi sont immunités dans le calcul des ressources servant de base pour la détermination des pensions de vieillesse, tant pour les veuves que pour les assurés eux-mêmes.

ART. 11.

§ 1. Une allocation complémentaire est accordée aux invalides civils de la guerre 1914-1918 en jouissance de l'allocation annuelle prévue par l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921.

L'allocation complémentaire est égale :

a) à 15 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque celle-ci a été fixée à raison d'un taux d'invalidité inférieur à 30 p. c. Elle est toutefois égale à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsqu'il s'agit d'un invalide dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921.

b) à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité atteint au moins 30 p. c. sans excéder 59 p. c.;

c) à 55 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité est de 60 p. c. et plus;

d) à 80 p. c. de l'allocation d'invalidité dans les cas suivants :

1° s'il s'agit d'un invalide, en jouissance de l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne prévue par l'article 2, alinéa 4 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, dont l'allocation d'invalidité a été fixée à raison d'un taux d'invalidité de 100 p. c.;

2° s'il s'agit d'un invalide en jouissance d'une des indemnités prévues par les articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre.

§ 2. Outre l'allocation complémentaire prévue par le paragraphe 1 du présent article, les invalides civils en jouissance de l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne ou d'une des indemnités prévues par la loi du 5 mai 1936 obtiennent une

ART. 10.

De uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechtverkrijgende zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medegeteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belastingen.

De in deze wet bepaalde pensioenen worden vrijgesteld bij de berekening van de inkomsten die tot grondslag dienen bij de bepaling van de ouderdomspensioenen zowel voor de weduwen als voor de verzekerden zelf.

ART. 11.

§ 1. Een bijkomende toelage wordt verleend aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918, welke de jaarlijkse toelage genieten bepaald bij artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921.

De bijkomende toelage is gelijk :

a) aan 15 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer deze vastgesteld werd naar rato van een invaliditeitsbedrag lager dan 30 t. h. Zij is nochtans gelijk aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het een invalide betreft wiens schade het gevolg is van een vaderlandse handeling in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921.

b) aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het invaliditeitsbedrag tenminste 30 t. h. bereikt zonder 59 t. h. te boven te gaan.

c) aan 55 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het invaliditeitsbedrag 60 t. h. en meer bedraagt.

d) aan 80 t. h. van de invaliditeitstoelage in navolgende gevallen :

1° indien het een invalide betreft welke de speciale vergoeding voor hulp van een derde persoon geniet bepaald bij artikel 2, alinea 4 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, waarvan de invaliditeitsvergoeding werd vastgesteld naar rato van een invaliditeitsbedrag van 100 t. h.

2° indien het een invalide betreft, welke een der vergoedingen geniet bepaald bij de artikels 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening der vergoedingen toegekend aan de « oorlogseamputeerden ».

§ 2. Behalve de bijkomende toelage bepaald bij paragraaf 1 van dit artikel, bekomen de burgerlijke invaliden welke de speciale vergoeding genieten voor hulp van een derde persoon of één der vergoedingen bepaald bij de wet van 5 Mei 1936 een

allocation complémentaire spéciale dont le montant est égal à 40 p. c. du montant des dites indemnités.

§ 3. Les allocations prévues par les paragraphes 1 et 2 du présent article sont payées par trimestre et conformément aux règles relatives à l'allocation d'invalidité à laquelle elles se rattachent.

ART. 12.

Sont abrogés :

1° l'article 13, alinéa 6, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, modifié par l'article 5 de l'arrêté royal du 14 août 1933;

2° le chapitre Ier de la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires, modifiée par les lois des 14 janvier 1927, 7 novembre 1928 et 23 avril 1930;

3° l'arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre;

4° l'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre;

5° l'article 3 de l'arrêté royal n° 103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes;

6° la loi du 1er septembre 1948 accordant une indemnité d'attente sur pension à certaines veuves de la guerre 1914-1918;

7° la loi du 24 juillet 1952 tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 à l'exception du § 4 de l'article 3.

ART. 13.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre qui suit sa publication au *Moniteur Belge*.

Toutefois, l'article 5, § 1er, 1°, a), alinéa 3, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, tel qu'il est modifié par l'article 3 de la présente loi, sort ses effets le 1er janvier 1948.

speciale bijkomende toelage waarvan het bedrag gelijk is aan 40 t. h. van het bedrag van bedoelde vergoedingen.

§ 3. De toelagen bepaald bij de paragrafen 1 en 2 van dit artikel worden uitbetaald per trimester overeenkomstig de regelen betreffende de betaling der pensioenen, waaraan zij werden verbonden.

ART. 12.

Zijn opgeheven :

1° artikel 13, zesde alinea, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, gewijzigd bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933;

2° hoofdstuk I van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, gewijzigd bij de wetten van 14 Januari 1927, 7 November 1928 en 23 April 1930;

3° het koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumuleren van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen;

4° artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade;

5° artikel 3 van het koninklijk besluit n° 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen;

6° de wet van 1 September 1948 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan sommige weduwen van de oorlog 1914-1918;

7° de wet van 24 Juli 1952 strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, met uitzondering van § 4 van artikel 3.

ART. 13.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*.

Nochtans heeft artikel 5, § 1, 1°, a), 3^e alinea, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, zoals het werd gewijzigd bij artikel 3 van deze wet, uitwerking met ingang van 1 Januari 1948.